

Mielul de jertfă

Manuela a citit odată, că Israelii, când au păcătuit, trebuiau să aducă un miel de jertfă în curtea cortului întâlnirii, să-și pună mâna pe capul animalului și să-și mărturisească păcatele. Păcatele au fost astfel trecute asupra mielului, care trebuia apoi să fie tăiat. Mielul murea deci în locul israelitului, care de fapt, din cauza păcatelor, a meritat moartea.

La citirea acestor instrucțiuni dumnezeiești i-a venit gândul: „Este posibil, ca și vina *mea* să fie trecută asupra altcuiva? Mai există oare și în zilele noastre un miel de jertfă, care poate să moară în locul meu și eu să fiu liberă?” Manuela ar fi adus cu plăcere lui Dumnezeu un miel pentru păcatele ei, dacă ar fi avut unul și dacă ar fi știut cu siguranță, că și în ziua de azi Dumnezeu îl mai primește. Pentru că dorea mult iertarea păcatelor ei, cerceta să afle cum putea să obțină această iertare.

Dumnezeu a văzut dorința din inima Manuelei și El i-a îndreptat privirea asupra cuvintelor prorocului Isaia din capitoul 53 al cărții sale, unde spune: „Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste *El*, și prin rănilor Lui suntem vindecați.”

Ce s-a mirat Manuela de aceste cuvinte! Să fie oare adevărat, că Dumnezeu în harul Său a ales un Locțiitor, și acum ea nu mai trebuia să caute un miel? Încetul cu încetul și-a dat seama, că acest Miel de jertfă a fost însuși Fiul lui Dumnezeu, Domnul Isus, care s-a jertfit de bună voie pe cruce la Golgota.

Acum a înțeles fata aceasta, dornică de salvare, că și păcatele ei au fost puse toate asupra Domnului Isus, adevăratul Miel de jertfă, și că El a purtat toată pedeapsa și a murit în locul ei. După ce prin credință și cu deplină încredere a primit aceasta, a dispărut povara conștiinței, care de mult apăsa pe inima ei. Dumnezeu a dat la moarte Mielul de jertfă și pentru ea, și, prin lucrarea săvârșită de El, ea a obținut iertarea păcatelor și pacea cu Dumnezeu.